प्रगाथो घौरः काण्वः।सोमः। त्रिष्टुप्, ५ जगती

स्वादोरभिक्ष वर्यसः सुमेधाः स्वाध्यो वरिवोवित्तरस्य।

विश्वे यं देवा उत मत्यींसो मधुं ब्रुवन्तौ अभि संचरन्ति॥ ८.०४८.०१

सुमेधाः- शोभनमेधासम्पन्नः। स्वाध्यः- शोभनध्यानवान्। अहम्। वरिवोवित्तरस्य- अतिशयेन श्रेष्ठयं लभमानम्। स्वादोः- मधुरम्। वयसः- रसम्। अभिक्ष- भक्षयेयम्। यम्। देवाः। उत-अपि च। मर्त्यासः- मर्त्याः। विश्वे- सर्वे। मधु- मधुरमिति। श्रुवन्तः- वदन्तः। अभि सञ्चरन्ति॥१॥

अन्तश्च प्रागा अदितिर्भवास्यवयाता हरसो दैर्व्यस्य।

इन्द्विन्द्रस्य सुख्यं जुषाणः श्रोष्टीव धुरमनु राय ऋध्याः॥ ८.०४८.०२

अन्तः- हृदयम्। प्रागाः- प्रकर्षेण गच्छिस्। अदितिः- अखण्डः। भवासि- भविस्। दैव्यस्य। हरसः- क्रोधस्य। अवयाता- पृथकर्ता भविस्। इन्दो- क्लेदनशील रस। इन्द्रस्य- ईशनाधिदैवतस्य। सख्यम्- मैत्रीम्। जुषाणः- सेवमानः। श्रौष्टी- क्षिप्राश्वः। धुरिमव। राये- दानयोग्यधनाय। अनु ध्याः- अनुगच्छिस्॥ ॥ ॥

अपीम सोमीममृता अभूमार्गन्म ज्योतिरविदाम देवान्।

किं नूनम्स्मान्कृणवद्रातिः किम् धूर्तिरमृत मर्त्यस्य॥ ८.०४८.०३

सोमम्- रसम्। अपाम- अनुभवेम। अमृताः। अभूम- भवेम। ज्योतिः। अगन्म- गच्छेम। देवान्। अविदाम- जानीम। अरातिः- शत्रुभूतोऽन्तरायः। किम्। अस्मान्- नः। कृणवत्- कुर्यात्। अमृत- सोम हे रसाधिदैवत। मर्त्यस्य- मनुष्यस्य मम। धूर्तिः- हिंसकः। किं कृणवत्॥३॥



शं नों भव हृद आ पीत ईन्दो पितेव सोम सूनवें सुशेवंः।

सर्खेव संख्ये उरुशंस धीरः प्रण आयुर्जीवसे सोम तारीः॥ ८.०४८.०४

इन्दो- हे हृदयस्पर्शिन् क्लेदनशील । आ- आभिमुख्येन । पीतः- अनुभूतः । हृदे- हृद्ये । नः-अस्माकम् । शम्- शान्तिदः । भव । सोम- रस । सूनवे- तनयाय । पितेव- जनक इव । सुशेवः-सुखकरः । भव । सोम । सख्ये- मित्राय । सखेव- मित्रमिव । उरुशंस- बहुभिः प्रशंसित । सोम । धीरोसि । नः- अस्माकम् । आयुः । जीवसे- उज्जीवनाय । प्र- प्रकर्षेण । तारीः- वर्धय ॥४॥

इमे मा पीता युशसं उरुष्यवो रथं न गावः समनाह पर्वसु।

ते मा रक्षन्तु विस्रसंश्चरित्रांदुत मा स्नामाद्यवयन्त्वन्दवः॥ ८.०४८.०५

इमे- एते। यशसः- यशस्कराः। उरुष्यवः- रक्षाकामाः। सोमाः। गावः- गन्तारो अश्वाः। रथम्। न- इव। पर्वसु- कालेषु। समनाह- सन्द्धते। ते- अमी सोमाः। विस्नसः- विस्नस्तात्। चित्रात्-आचरणात्। मा- माम्। रक्षन्तु- पालयन्तु। उत- अपि च। स्नामात्- व्याधेः। इन्दवः- सोमाः। मा- माम्। यवयन्तु- पृथक्कुर्वन्तु ॥५॥

अग्निं न मा मिथतं सं दिदीपः प्र चेक्षय कृणुहि वस्यसो नः।

अथा हि ते मद आ सोम मन्ये रेवाँ ईव प्र चेरा पुष्टिमच्छे॥ ८.०४८.०६

मिथतम्। अग्निम्। न- इव। मा- माम्। सं दिदीपः- सन्दीपय। प्र- प्रकर्षेण। चक्षय- चक्षुषः सन्धुक्षणेनेति सायणः। प्रेमपूरितकटाक्षेण। नः- अस्मान्। वस्यसः- शरण्यान्। कृणुहि- कुरु। अथ- अधुना। ते- त्वाम्। मदे- हर्षाय। सोम- रस। आ- आभिमुख्येन। मन्ये- मननं करोमि। पुष्टिम्- पोषणम्। अच्छ- अभिलक्ष्य। रेवान् इव- दानयोग्यसम्पद्वानिव। प्र चर॥६॥

इिष्रेणं ते मनेसा सुतस्यं भक्षीमिह् पित्र्यस्येव रायः। सोमं राजुन्म ण आर्यूषि तारीरहोनीव सूर्यो वासुराणि॥ ८.०४८.०७



इषिरेण- सदेषणायुक्तेन । मनसा- चित्तेन । सुतस्य- निष्पन्नम् । ते- त्वाम् । पित्र्यसेव रायः- पैतृकं धनिमव । भक्षीमिह- अनुभवेम । सूर्यः । वासराणि अहानीव- दिनानीव । सोम- रस । राजन्- स्वामिन् । नः- अस्माकम् । आयूंषि । प्र- प्रकर्षेण । तारीः- वर्धय ॥७ ॥

सोमं राजन्मुळयां नः स्वस्ति तवं स्मसि वृत्यार्थस्तस्यं विद्धि।

अलर्ति दक्ष उत मन्युरिन्दो मा नौ अर्यो अनुकामं परो दाः॥ ८.०४८.०८

सोम राजन्। स्वस्ति- क्षेमो यथा भवति तथा। नः- अस्मान्। मृळय- आनन्द्य। तव- ते। व्रत्याः- व्रतस्थाः। स्मसि- भवेम। तस्य- तत्। विद्धि- जानीहि। इन्दो- रस। दक्षः- समर्थः। मन्युः- क्रोधः। अलर्ति- अस्मत्तोऽपगच्छति। नः- अस्मान्। अर्थः- अरेः। अनुकामम्- यथेष्टम्। मा। परा दाः- परादेहि॥८॥

त्वं हि नेस्तुन्वः सोम गोपा गात्रेगात्रे निषसत्थां नृचक्षाः।

यत्ते वयं प्रिम्नामं व्रतानि स नौ मृळ सुष्खा देव वस्यः॥ ८.०४८.०९

सोम- रसाधिदैवत। त्वम्। हि- खलु। नः- अस्माकम्। तन्वः- देहानाम्। गोपाः- पालकः। नृचक्षाः- नृणां द्रष्टा सन्। गात्रेगात्रे- देहेदेहे। निषसत्थ- निषीदिस। ते- तव। व्रतानि- नियतीः। वयम्। प्रिमनाम- हिंस्मः। तथापि। सः- अस्मत्पश्चात्तापतुष्टः। त्वम्। नः- अस्मान्। सुषखा- शोभनसखा सन्। वस्यः- शरण्यः सन्। देव। मृळ- आनन्दय॥९॥

ऋदूदरेण संख्या सचेय यो मा न रिष्येद्धर्यश्व पीतः।

अयं यः सोमो न्यधीय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यायुः॥ ८.०४८.१०

ऋदूदरेण- उद्राबाधकेन । सख्या- मित्रेण । सचेय- सङ्गच्छेयम् । यः । मा- माम् । पीतः-अनुभूतः । हर्यश्व- प्राणाश्वयुक्तेन्द्र । न । रिष्येत्- हिंस्यात् । अयम्- एषः । यः । सोमः- रसः । अस्मे- अस्मदर्थम् । न्यधायि- स्थापितः । तस्मै- अमुष्मे रसाय सोमाय । प्रतिरं आयुः । एमि-याचामि ॥१० ॥



अप त्या अंस्थुरनिरा अमीवा निरंत्रसन्तर्मिषीचीरभैषुः।

आ सोमों अस्माँ अरुहद्विहोया अर्गन्म यत्रे प्रतिरन्त आर्युः॥ ८.०४८.११

याः। तमीषीचीः- बलवत्यः। निः- नितराम्। अत्रसन्- कम्पयन्ति। अभैषुः- भीषयन्ति। त्याः-ताः। अनिराः- प्रेरियतुमशक्याः। अमीवाः- पीडाः। अप अस्थुः- अपगच्छन्तु। विहायाः-महान्। सोमः- रसः। अस्मान्- नः। आ अरुहत्- आरुरोह। यत्र- यस्मिन् सोमे पीते। आयुः। प्रतिरन्ते- मनुष्याः प्रवर्धयन्ति। तम्। अगन्म- प्राप्ता वयम्॥११॥

यो न इन्द्रंः पितरो हृत्सु पीतोऽर्मर्त्यो मर्त्या आविवेशे। तस्मै सोमीय हविषा विधेम मृळीके अस्य सुमतौ स्याम॥ ८.०४८.१२

पितरः। यः। इन्दुः- रसः। नः- अस्माकम्। हृत्सु- हृद्येषु। पीतः- अनुभूतः। अमर्त्यः- अमरः। मर्त्यान्- मनुष्यान्। आविवेशः। तस्मै। सोमाय- रसाय। हविषा। विधेम- परिचरेम। अस्य-एतस्य। मृळीके- आनन्दे। सुमतो। स्याम- भवेम ॥१२॥

त्वं सौम पितृभिः संविद्ानोऽनु द्यावीपृथिवी आ ततन्थ।

तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयं स्याम पतेयो रयीणाम्॥ ८.०४८.१३

सोम- रस । त्वम् । पितृभिः- पूर्वाचार्यैः । संविदानः- लब्धः । द्यावा पृथिवी- द्यावापृथिव्यौ । अनु । आ ततन्थ- विस्तृतवान् । तस्मै । ते- तुभ्यम् । इन्दो । हविषा । विधेम- परिचरेम । वयम् । रयीणाम्- सम्पदाम् । पतयः- पालकाः । स्याम- भवेम ॥१३॥

त्रातारो देवा अधि वोचता नो मा नो निद्रा ई शत मोत जल्पिः।

वयं सोमस्य विश्वहं प्रियासः सुवीरांसो विद्थमा वेदेम॥ ८.०४८.१४

त्रातारः- रक्षितारः। देवाः। नः- अस्मान्। अधि वोचत- उपिदशत। निद्रा। नः- अस्मान्। मा। ईशत- वशीकरोतु। जिल्पः- अनावश्यकथारुचिः। मा ईशत। विश्वह- सर्वेषु दिनेषु। वयम्।



सोमस्य- रसस्य । प्रियासः- प्रियाः । सुवीरासः- शोभनवीराः । विदथम्- सभायाम् । आ वदेम-प्रवचनं कुर्याम ॥१४ ॥

त्वं नः सोम विश्वतौ वयोधास्त्वं स्वर्विदा विशा नृचक्षाः।

त्वं ने इन्द ऊतिभिः सुजोषाः पाहि पृश्चातादुत वा पुरस्तात्॥ ८.०४८.१५

सोम- रस। त्वम्। नः- अस्माकम्। विश्वतः- सर्वतः। वयोधाः- अन्नधारकः। स्वर्विदा-ज्योतिर्विदा। विशा- जनेन। नृचक्षाः- नृणां द्रष्टा असि। त्वम्। नः- अस्मान्। इन्दो-हृदयस्पर्शिन्। ऊतिभिः- रक्षाभिः। सजोषाः- समानप्रीतः सन्। पश्चादुत वा पुरस्तात्। पाहि-पालय॥१५॥

अथ वालखिल्यम्

